

mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Vi kan anbefale lovforslaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 142: Forslag til lov om opdræt af visse dyrearter. Af fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen). (Fremsat 22/1 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frederik Nørgaard (S):

Den nuværende lov om opdræt af vildt og ræve opstiller de grundlæggende krav og regler for opdræt af vildt, når det sker med henblik på produktion af kød eller pelsproduktion eller med henblik på salg af avlsdyr.

Alle arter af vildtlevende pattedyr og fugle, herunder også arter, der ikke findes vildtlevende her i landet, er omfattet af loven, og formålet med loven er naturligt at sikre, at opdræt af vildt sker på en måde, der sikrer dyrets naturlige adfærd og forebygger husdyrsygdomme.

Ministeren gives mulighed for i loven at forbyde opdræt af forskellige arter af vildt og at fastsætte regler om indretning og drift samt godkendelse af og tilsyn med bedrifter, hvor der opdrættes vildt. Og der er i medfør af loven udstedt en række bekendtgørelser, som regulerer området. Og formålet med den nye lov, som førstebehandles her i dag, er at sikre, at landbrugsmæssig opdræt af dyrearter, der normalt ikke holdes som husdyr i Danmark, sker på en måde, der tilgodeser dyrets naturlige adfærd og forebygger husdyrsygdomme.

Derfor må etablering af opdræt kun ske med tilladelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Da opdræt af vildt og ræve er omfattet af den nye lov, foreslås den samtidig ophævet.

Høringssvarene er gennemgående positive over for lovforslaget, og vi finder i Socialdemokratiet, at det er positivt, at der indføres en pligt til at indhente en tilladelse hos ministeren, inden der etableres et opdræt af dyrearter, som ikke tidligere har fundet sted i Danmark.

Peder Sønderby (V):

Formålet med lovforslag nr. L 142 kan vi tilslutte os. Vi synes også, der skal tages hensyn til dyrenes naturlige adfærd og til at sikre vildtbestanden, men ikke mindst også med hensyn til husdyrsygdomme.

Vi er også tilfredse med, at ministeren nu fremlægger et samlet lovforslag på området, så kan vi ophæve nogle andre. Jeg håber, det er et skridt på vejen, når ministeren i en avis har sagt, at han har 5 love og 225 bekendtgørelser og 600 cirkulærer, som fødevareministeren nu vil have forenklet. Det her kan være et lille skridt på vejen.

Vi kan dog være betænkelige – det er vi hver gang, både ved vores egen minister, men i særdeleshed ved fremmede ministre, havde jeg nær sagt – ved, at der er så mange bemyndigelser i den, men det kan godt være, at det er nødvendigt, for der dukker jo stadig væk nye dyrearter op.

I lovforslaget har man nævnt strudse – dem regnede vi jo ikke med, dengang vi lavede loven sidst. Men alligevel så er der nogle ting, jeg vil spørge om. Jeg vil godt spørge, fordi i § 10 står der, at ministeren kan meddele forbud eller påbud, hvor det anses nødvendigt for at sikre overholdelsen af loven. Det stod der også i den gamle, det vil jeg gerne erkende. Jeg vil gerne spørge, om ministeren har nogen erfaring, eller skal vi spørge i udvalget, hvordan man har brugt den.

Med hensyn til § 11 synes vi nok, at vi skal til at være noget mere varsomme. Der står jo: »... til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse« kan man få adgang til at se efter og udøve sine beføjelser.

Og så står der længere nede, at man endda kan bruge politiet, når man aftaler med justitsministeren, hvordan man vil bruge det, og det er sådan lige ved at være en slags kriminalisering.

Jeg vil gerne erkende også over for den nuværende minister, at vi selv var med til at lave den paragraf, da vi lovgav for vildt og ræve. Jeg synes endda, når jeg læser lovforslaget fra dengang og nu, så har ministeren blødt det lidt op, men siden da er der kommet en diskussion om det spørgsmål. Og vi har haft en debat i Folketinget, og vi skal have en ny den 20. februar om forvaltningsmyndighedernes adgang til privat ejendom, og dér må vi nok prøve at se, hvordan det fungerer.

Fødevarerministeren skriver i den redegørelse, vi har fået fra justitsministeren, at man bruger undtagelsesreglen i grundlovens § 72 for at sikre overholdelse af lovgivningen, og så skriver ministeren længere nede, at det særligt er for de økonomiske problemer, hvor det er nødvendigt. Så jeg håber, at vi kan prøve at kigge på, hvor nødvendigt det er, og måske få nogle bemærkninger fra ministeren, for hvis kontrollen vil medføre risiko for svig med offentlige midler, så er det nødvendigt, det erkender jeg.

Det blev i øvrigt også sagt i går af husmandsforeningernes formand, men her er det altså ikke økonomi, det er noget andet. Man kan også vurdere, om man kan bruge dyrlæger. Jeg ved, at det er veterinærmyndighederne, der skal lave kontrollen, men hvordan kan man lave den kontrol.

Nu må vi lytte til debatten. Vi vil også lytte til redegørelsen, vi skal have den 20. februar, og vurdere nødvendigheden og lovligheden af § 11 og så stille en række spørgsmål i udvalget.

Så er der høringssvarene, og de er som sagt meget positive. Der er kun et enkelt – jeg tror, det er Fjerkrærådet – der spørger om mulighederne for, at eksport af fuglevildt kan foregå som hidtil, men det kan vi spørge om i udvalget.

Jeg vil gerne sige, at vi vil give lovforslaget en positiv behandling i udvalget, og vi har set, at det skal træde i kraft til den 1. juli, og det vil vi da også hjælpe ministeren med, hvis vi får tilfredsstillende svar på de spørgsmål, vi vil stille i udvalget.

Kristen Touborg (SF):

Det er sådan med en stille undren, at vi sidder og hører på Venstres ordfører. Der er nu en lang række forbehold og en lang række betænkeligheder ved det, som Venstre rent faktisk har tilsluttet sig tidligere – stort set.

Det får mig til efter at have hørt Venstres ordfører, hr. Peder Sønderby, at rejse spørgsmålet, om det er sådan, at Venstre fører én politik, når man er i regering, og en anden, når man er i opposition, eller hvad er grunden til, at man pludselig har alle disse forbehold?

(Kort bemærkning).

Peder Sønderby (V):

Jeg har været længere i politik end hr. Touborg, og jeg kan erkende mine fejl. Jeg sagde, at jeg erkender, at vi lavede de paragraffer i Tørnæs' tid, men at det er på baggrund af den underøgelse, der igen er lavet på baggrund af

den redegørelse, der har været til forhandling i Folketinget, fordi det er kommet frem, at 111 lovforslag indeholder nogle begrænsninger af grundlovsfrihederne.

Den debat havde vi ikke i 1992, da vi lavede den her lov. Jeg har tværtimod sagt til ministeren, at nogle af de adgangsregler, der var, ikke kun drejede sig om private ejendomme, som det står her i det tidligere lovforslag; det var også det, at man kunne gå ind og kigge på papirerne osv.; man kunne altså næsten gå ind på privatområdet.

Men derfor har jeg alligevel sagt, at når vi skal have en redegørelse den 20. februar om grundlovsrettighederne, vil vi gerne have lov til at stille spørgsmålet, hvordan vi kan lave dem så bløde som muligt, således at ministeren også kan få loven til at virke. Det erkender jeg.

Lene Espersen (KF):

Jeg vil også godt indlede med at takke ministeren for, at vi får en lovgivning på dette område.

Jeg tror, at rigtig mange af de folk, der har turdet give sig i kast med at lave en produktion af de her andre dyrearter, har efterlyst en lovgivning i et stykke tid, dels fordi de har været usikre på, hvordan reglerne skulle være, dels fordi de har været bange for, at der ville være dele af erhvervet, som ville udnytte en situation uden lovgivning til at etablere en produktion, som ikke tog ordentlig hensyn til dyrenes velfærd.

Derfor synes Det Konservative Folkeparti som udgangspunkt, at det er rigtig godt med denne lovgivning. Jeg synes også, det er fint, at man samler lovgivningen for flere dyrearter i én lov; det er et princip, som vi hilser velkomment. Vi skal have noget mere forenkling ind i tingene, og derfor er det vældig godt.

Det, vi dog gerne vil understrege, er, at vi forventer, at ministeren så også vil administrere ordningen på en både tidsmæssig, fleksibel og ligelig måde over for erhvervet, således at vi sikrer, at alle de kompetenceområder, som nu bliver givet til ministeren, giver erhvervet ordentlige vilkår. Sådan ser det også ud til at det bliver, men det vil vi godt have en sikkerhed for.

Jeg vil også godt fremhæve hele bemyndigelsestrangen, som man kan diskutere længe. Jeg tror, vi må være opmærksomme på, at borgerne føler deres retssikkerhed krænket et eller andet sted, hvis der står meget klart i lovforslaget, at man forhindrer klageadgang, og at man uden

retskendelse kan give sig selv adgang til private arealer.

Jeg tror, vi skal være opmærksomme på det, og dér må vi under udvalgsarbejdet prøve at få undersøgt, om vi måske kan få strammet op og præciseret eller i hvert fald få nogle udtalelser fra ministerens side, som gør, at vi har en sikkerhed for, at det her ikke bliver drevet for vidt, for ellers har vi den diskussion, hver evig eneste gang, der er et lovforslag til behandling i Folketingssalen, om Folketinget giver særlig kompetence til ministeren.

Endelig har vi også taget kritikken i høringsvarene fra Landsforeningen af Danske Hjortevældere og Dansk Fjerkræerråd til efterretning. Under hensyntagen til de berørte erhverv, hvor tingene hidtil har fungeret tilfredsstillende, må vi sikre, at det foreliggende lovforslag ikke skaber nye nødvendige problemer. Og sådan som jeg ser det, drejer det sig ene og alene om nogle formuleringsmæssige ting, vi skal have på plads. Det vil vi arbejde på under udvalgsarbejdet.

Til slut vil jeg gerne fremhæve, at jeg synes, det ville være fantastisk godt, hvis vi forsøgte at få fødevarerministeren til at arbejde for, at der bliver etableret EU-regler på området. Det tror jeg vil være vigtigt. Vi er allerede nået et skridt ad vejen inden for kalveproduktionen, men jeg tror, det vil være godt for dyrenes velfærd, hvis vi også her arbejder for, at de øvrige EU-lande strammer op om reglerne.

Kristen Touborg (SF):

I SF anser vi forslaget for at være en forbedring af de eksisterende forhold, og derfor ser vi positivt på det.

Vi finder, at det er en god og praktisk løsning, man lægger op til, så man kan undgå misforståelser og unødvendigt bureaukrati. Forslaget gør tingene lidt mere enkle, end de er i forvejen.

Vi vil deltage positivt i udvalgsarbejdet.

Vibeke Peschardt (RV):

Det er jo godt at høre lovordene regne ned over lovforslaget, som vi også synes er en udmærket ting at få gennemført. Dels er det en forenkling, idet man skriver fem bekendtgørelser sammen i én, og dels giver det fødevarerministeren og samfundet nogle muligheder for at forhindre, at alt for eksotiske dyrearter får deres indtog som menneskeføde. Så vi står helt bag lovforslaget.

Jeg vil godt sige til den diskussion, som hr. Peder Sønderby rejste om grundlovens § 72, og

til den diskussion, vi skal have her i Folketingssalen den 20. februar, at jeg faktisk synes, det er en relevant diskussion.

Jeg tror, at lige præcis Landbrugsministeriet er det ministerium, der har de allerfleste bemyndigelser i deres lovgivning; det er altid fin og velforberedt lovgivning, der kommer derfra, men bemyndigelsernes antal er mange, og det har undret mig.

Med hensyn til det konkrete lovforslag lagde jeg godt mærke til, at de relevante personer umiddelbart kan komme ind på ejendommen mod legitimation osv., og at ransagning kan støttes af politiet. Jeg har til gengæld svært ved at se, hvem andre end politiet der skulle hjælpe, hvis det ikke var sådan, at de pågældende myndigheder måtte komme ind. Og det er jo altså også sådan, at hvis man ønsker nogle regler i særlovgivningen, som det her er i forhold til straffeloven, overholdt, bliver man altså også nødt til at sætte magt bagved.

Men jeg glæder mig til at høre den debat, der kommer den 20. februar.

Niels Højland (FP):

Det er altid rart, når der er en lov, som bliver afviklet eller forenklet.

Der står her lov om opdræt af visse dyrearter, landbrugsmæssig opdræt af dyrearter, der ikke traditionelt holdes som husdyr i Danmark. Nu har jeg ikke set listen, men det er muligt, man har en liste i Landbrugsministeriet, eller hvad man nu kalder ministeriet, over dem, man traditionelt kalder husdyr, men nu henviser man jo også til, at man vil tage loven om vilde ræve ind i det her, og jeg er jo én af dem, der opfatter i hvert fald de pelsdyr, der er på vore pelsdyrfarme landet over, som værende husdyr. Men det ved jeg ikke om man havde tænkt sig at gøre fremover, eller om de stadig væk skal betragtes som vildt. Det er i hvert fald urimeligt.

Der er henvist til, og vi har haft en diskussion omkring § 11, altså den grundlovssikrede ret, man hidtil har haft, som betyder, at man ikke bare kunne trænge ind på en privat ejendom. Og jeg vil også godt have, om ministeren kunne oplyse, om der i den tidligere lovgivning har været eksempler på, at der er nogle, der har forsøgt at nægte de kontrollanter, som der nu er sat til at kontrollere, at komme ind på farmen. Er det virkelig nødvendigt at mistænkeliggøre et erhverv på den her måde, som der bliver lagt op til? Jeg er jo af den opfattelse, at langt de fleste behandler deres dyr ordentligt. Der vil altid

kunne findes eksempler på, at der måske er nogle, som behandler deres dyr dårligt – det vil der også være fremover, uanset hvilken lovgivning der er – men så er der en ganske udmærket måde at tage fat i dem på.

Det, at man skal holde øje med dem på den her måde, og det, at man henter politiet, hvis man ikke kan komme ind, er at mistænkeliggøre et erhverv for, at de misrøgter dyrene. Det er det, man reelt siger til folk: I kan lige så godt lade os komme ind. Men jeg mener ikke, der har været eksempler på, at de er blevet nægtet adgang.

Og det samme gælder det, at ministeren kan forlange, at man skal på kursus. Vil ministeren nu gå ud og forlange, at alle dem, der har dyr, som ikke er landbrugsmæssige dyr, skal på kursus? Der er jo måske dyrearter, som har været i produktion i mange år, måske som en lille nicheproduktion, som man ikke engang kender til i ministeriet; det kan godt tænkes.

Men her er jeg også af den opfattelse, at de, der har sådanne nicheproduktioner, og også de, der vil starte fremover, nok er nogle, som behandler deres dyr rigtig godt; det er der slet ingen tvivl om. Det kan da godt være, at man skal have en lovgivning på det her område, men jeg mener, at man havde udmærkede muligheder, allerede før den tidligere lov blev vedtaget under den borgerlige regering, som også andre har nævnt.

Tager vi f.eks. produktionen af strudse, så kunne det jo være, at sådan en produktion slet ikke var kommet i gang i Danmark, hvis vi havde haft den lovgivning, for så kunne det være, det havde været så besværligt, at man havde sagt, at det ville man ikke. Og indtil nu har jeg ikke set eksempler på, at de dyr ikke klarer sig fantastisk godt i Danmark, og jeg tror også, at de, der arbejder med dem, gør alt, for at dyrene skal klare sig så godt som muligt og får en så god en behandling som muligt.

Jeg kan i hvert fald berolige Venstre med, at vi stiller forslag om, at § 11 i lovforslaget, altså den paragraf, som omhandler grundlovens § 72, udgår. Så dér forventer jeg, at vi får opbakning fra Venstre.

Anden næstformand (Henning Grove):
Hr. Bent Hindrup Andersen. Der er ledige pladser ved ordførerbordet.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg kan meddele, at Enhedslisten støtter forslaget. Det er en udbygning, så man ikke fremover bare kan opstalde dyr, der ikke før har været opstaldet i Danmark, og drive dem erhvervsmæssigt. Vi synes, det er udmærket, at det kommer ind i nogle faste regler.

Så har lovforslaget i lighed med den lov, den erstatter, selvfølgelig mange bemyndigelser, som vi ikke er alt for begejstrede for. Jeg vil derfor anbefale ministeren, at man laver en procedure, der er ligesom den, vi har, når vi skal behandle nye gensplejsede produkter i Miljøudvalget: Inden der tages endelig stilling, markerer ministeren sin stillingtagen til udvalget, og man kan så replicere og eventuelt tage sagen op politisk. Så jeg vil foreslå, at ministeren håndterer det på samme måde, når der er tale om nye dyrearter, som der skal gives erhvervsmæssig tilladelse til i Danmark.

Den anden ting er, at jeg gerne vil anbefale ministeren at være meget tilbageholdende med at give tilladelser til opstaldning af nye dyrearter. Efter min opfattelse er der rigeligt med domesticerede husdyr i Danmark i dag, og jeg ser egentlig ikke nogen grund til, at man skal kunne drive en strudsefarm eller en hjortefarm for ikke at tale om, hvis der også på de her breddegrader begynder at komme krokodillefarme. Der er måske nogle, der kan grine ad den tanke i dag, men krokodillefarmene begynder at brede sig længere og længere væk fra ækvator, for der er mange penge i den sag.

Det synes jeg bestemt ikke man skal tillade i Danmark, så jeg vil anbefale ministeren at være meget tilbageholdende med at give tilladelser og som sagt give os mulighed for at tage stilling til dem inden en endelig godkendelse.

Og så synes jeg også, at det måske snart er på tide, at man kigger på opstaldningen af ræve og betimeligheden i det; men det vil jeg vende tilbage til senere.

Med disse kommentarer kan vi støtte lovforslaget.

Addi Andersen (CD):

Fødevareministerens lovforslag er i hovedsagen en videreførelse af den lov om opdræt af vildt og ræve, som Folketinget vedtog for 5 år siden.

Stramningen, som betyder, at der nu skal indhentes en godkendelse, før den erhvervsmæssige opdræt starter, kan jeg kun tilslutte mig, for den er jo en yderligere garanti for, at opdrættet sker på rimelige vilkår og vilkår, som er dyre-

etisk korrekte. Med konkrete ansøgninger får ministeren bedre hold i, at opdrættet også i det enkelte tilfælde opfylder de mest elementære krav, som er vigtige især ved opdræt af dyr, der ikke normalt holdes som husdyr i Danmark.

Jeg forstår ikke rigtig de forbehold, der er kommet til lovforslaget, for jeg har fuld tiltro til, at ministeren forvalter den godt; og det vigtigste for mig er, at vi beskytter dyrene.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I Dansk Folkeparti er vi meget stærke tilhænger af initiativer, som sikrer dyrene et ordentligt liv, men vi er samtidig meget påpasselige over for en meget stram regulering af opdræt af vildtbestande. Så vi er altså positive over for en vis regulering af hensyn til dyrene, men påpasselige over for, at den ikke bliver for stram.

Ser vi i det forslag, som fødevarerministeren har fremlagt til behandling i dag, og kigger ned over paragrafferne og sætter en streg under, hver gang der står »ministeren kan«, vil det vise sig, at det stort set er i hver paragraf – i hvert fald i hver anden – at ministeren får en sådan beføjelse. For vores vedkommende må vi sige, at vi finder, som det også har været nævnt af visse andre ordførere, at dette lovforslag i for høj grad er præget af bemyndigelser til ministeren.

Når jeg har sagt, at vi er positive over for en regulering, men at vi er meget påpasselige med at give ministeren for store beføjelser, har jeg også sagt, at vores endelige stillingtagen til forslaget vil afhænge af, hvordan ministeren vil udmønte de beføjelser, han får, i praksis.

Vi har set, hvordan ministeren for tiden gør det rundt omkring og har eksempler på, at folk i hvert fald føler, at der er sket for mange stramme reguleringer. Derfor vil vi gerne under udvalgsarbejdet høre ministeren, hvordan ministeren i praksis vil udmønte sine beføjelser.

Samtidig mener vi også, det er vigtigt, at vi ser disse regler i sammenhæng med de krav, der stilles til bl.a. slagtning. Jeg har i hvert fald fået eksempler på mit bord, der viser, at der ikke er en helt klar harmoni mellem de regler, der gælder for slagtning, og så reglerne for at holde vildtdyr.

Jeg tror, ministeren er bekendt med de diskussioner, der har været i visse kredse om disse spørgsmål, og det kan være, ministeren allerede her i dag har en kommentar til den problemstilling, så vi sikrer, at de forskellige regler, der regulerer dels hold af vildtbestande og dels

slagtning af samme, er i harmoni med hinanden og kan udmøntes i praksis.

Så det vil sige, at Dansk Folkeparti er positiv over for reguleringen, men vi ønsker i det arbejde, der forestår, at høre ministerens holdning med hensyn til, hvordan bemyndigelserne skal udmøntes, og vores endelige stillingtagen vil afhænge af de svar, vi får.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg vil gerne sige tak for den overvejende positive tilslutning til lovforslaget.

Baggrunden for lovforslaget er i realiteten simpel nok. Jeg tror, vi alle har set eksempler på, at landmanden har været kreativ – og her skal ordet kreativ forstås positivt – har kigget sig rundt og set: Er der nogle nicher, hvor vi kan tilfredsstille et behov, hvor der kan laves en forretning. Det synes jeg som udgangspunkt er meget positivt.

Så har vi set eksempler på, at vi efterfølgende er kommet fra lovgivningens side og har sagt: Hvis det og det dyr skal opdrættes, kræves der de og de indretninger, og det har så været meget, meget vanskeligt for de mennesker, som er startet.

Det, vi egentlig gerne vil her, er at vende det rundt på hovedet og sige: Der er husdyr, som er husdyr i Danmark, og det har de været i mange, mange år, og det er fint nok, det har vi regler for. Vi har også gjort det her på det sidste med strudsene. Skal der nye ind, vil vi fra starten spørge os selv: Hvordan skal sådanne nye husdyr i øvrigt have det, for at det er tilfredsstillende ud fra dyrevelfærd og en hel masse andre ting, så de, der vil gå i gang med det, på forhånd kender konditionerne. Jeg synes, det er en bedre måde både for producenterne og ikke mindst for dyrene i stedet for det, vi har set indtil nu, hvor vi i for mange situationer er kommet bagefter.

Vedrørende diskussionen om både grundlov, bemyndigelser osv. – den fortsætter vel i udvalget, kan jeg forstå, og den fortsætter også med en større folketingsdebat den 20. februar – vil jeg sige, at jeg godt forstår, at Folketinget også vil være optaget af, hvordan sådan noget vil blive udmøntet, og det vil jeg undervejs i udvalgsbehandlingen forsøge at give et tilfredsstillende svar på.

Men det er vel netop et lovforslag som det her, hvor der, hvis man ikke for ofte skal »ulejlige« Folketinget, vel er behov for en vis grad af bemyndigelse.

Men tak for den positive tilslutning, og jeg vil gøre mit til, at udvalgsarbejdet kan komme til at gå hurtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 143: Forslag til lov om ændring af lov om mælk, mælkeprodukter, margarine m.v. (mælkeproduktloven).

Af fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 22/1 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Eva Fatum (S):

Det lovforslag, vi her skal behandle, har til hovedformål at tilpasse lovgivningen, så de danske erhverv helt overtager registreringen af lurmærket og de dertil knyttede mærker og dermed bevarer muligheden for at bruge mærket til markedsføring.

Ved den seneste ændring i 1991 blev registreringen overflyttet til erhvervene, men Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri beholdt retten til at fastsætte nærmere regler vedrørende anvendelse af mærkerne. Det er denne ministerielle ret, som nu viser sig at være noget uhenigtsmæssig.

Det danske lurmærke er et kvalitetsmærke, der i høj grad bruges til markedsføring. Det er derfor ikke særlig hensigtsmæssigt, at ministeri-

et er indblandet i reglerne omkring registreringen. Denne indblanding betyder nemlig, at alle producenter inden for EU-samarbejdet har retten til at bruge mærket, hvis de opfylder kravene. Hermed mister dansk erhvervsliv muligheden for at bruge dette enestående danske lurmærke i markedsføringen.

Lurmærket borger for god dansk kvalitet, men giver ellers ikke forbrugerne nogen sikkerhed for produktets indhold. Der er derfor ud fra forbrugermæssige synspunkter ingen problemer i at lade erhvervet selv føre kontrol med kvaliteten.

Socialdemokratiet støtter derfor ministerens lovforslag.

Jens Kirk (V):

Venstre kan støtte lovforslaget, som vi betragter som værende af teknisk art. Alligevel vil jeg gerne knytte et par kommentarer til det, idet der jo i § 10, stk. 3, i den gældende mælkeproduktlov, som alene vedrører bemyndigelse til ministeren, står: kan – eller kan undlade – at fastsætte regler om anvendelse af kvalitetsmærker, herunder lurmærket.

Derfor står vi uforstående over for, at en endelig overdragelse af mærket forudsætter en lovændring. Lovændringen er alene nødvendig for at fjerne bemyndigelsen til ministeriets engagement i mærket, jf. Europa-Kommissionens kritik. Derfor er mit spørgsmål til ministeren, jf. det, jeg sagde før: Hvorfor skal ikrafttrædelsesdatoen så først være den 1. juni 1997?

Vi ser frem til et hurtigt udvalgsarbejde, idet vi føler, at kvalitetsmærket for øjeblikket svæver i et noget uheldigt tomrum.

Lene Espersen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan også godt støtte, at vi fuldstændig overdrager registreringen af lurmærket til erhvervet. Det er blevet nødvendigt, efter at EU-Kommissionen har meddelt, at mærket ellers må være at betragte som offentligt tilgængeligt, og derfor kan vi støtte den foreslåede ændring af loven.

Vi vil også gerne støtte, at lovforslaget – naturligvis under forudsætning af, at det opfylder EU's regler – får en hurtig ikrafttrædelse. Det tror vi er meget vigtigt, så vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Jørn Jespersen (SF):

Lurmærket er jo allerede delvis overdraget til erhvervet som led i en såkaldt antibureaukra-